

Autor: Karel Kaiser

Některé události poslední doby nás neklamně informují o tom, že zbrojení na nadcházející volby do EP je v plném proudu. Své lídry představily hlavní strany i strany malé a neparlamentní. Ve změní stanovisek strániček a mini-partají však vynikla zpráva o zvolení podnikatele Jiřího Novotného do čela kandidátky strany **Moravané**. Novotný měl údajně na zemském sněmu strany představil svou vizi tzv. Austropy, tedy politického svazku Moravy a historických regionů Rakouska, Slovenska, případně Maďarska a Slovinska. Toto svébytné (znovu)pojetí Střední Evropy okomentoval tezí, že Morava na Čechy stále více doplácí a že on jako představitel eurokandidátky si v budoucnu dokonce dovede představit úplný rozchod s Čechy, které mimo jiné považuje za „švejky“ a „skvrnu na tváři Evropy.“

Novotného deklamace netřeba brát na příliš velkou váhu. Ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2006 získali Moravané přibližně čtvrt procenta hlasů, sama strana Moravané je výsledkem dlouholetých snah sjednotit vzájemně znesvářené moravské regionalistické spolky a neposlední řadě je dobré si uvědomit, že **Moravané nestojí** v pozici kupříkladu Vlámského zájmu, Sinn Fein, Basků, či politických kosovských Albánců, i když by se v této pozici rádi viděli. Moravská iredenta je spíše romantickým přáním, protože postoj převážné části občanů České republiky, prohlašujících se za Moravany, stojí spíše na pozicích zemského vlastenectví, lokálpatriotismu a má spíše kulturní tendence, než tendence politické a odštěpenecké. Štěpící linie centrum-periferie v České republice příliš nefunguje a většina obyvatel Moravy necítí žádný rozpor mezi loajalitou k České republice a současně identitou moravskou.

Dotýkáme se však zajímavého problému. Skutečně by nebylo možné do budoucna postavit politiku na posílení samospráv jednotlivých vnitřních komunit (v tomto případě krajů, zemí)?

V době hluboké krize národního státu se regionalizace a politizace místních samospráv jeví jako zajímavé řešení. Nikoli však v podání Jiřího Novotného, jelikož jeho argumentace „Švejky“ a „skvrnami na tváři Evropy“ nás utvrzuje v tom, že není motivován současnými výzvami, ale spíše se snaží popisovat aktuální situaci historickými a archaizujícími termíny v souladu s romantickou vizí jakési Austropy. Navíc už díky tomu, že jedním z hlavních motivů takových pohnutek má být „rozchod s Čechy“, zní z Novotného tezí více temné tóny nového jakobinismu, než pomyslné fanfáry federalizované „říše“ desítek evropských vlajek.

Dovedu si představit větší samosprávu Moravy, přijatelnější systém daní, který bude více zohledňovat regionální specifika a nikoli výhradně centralisticky přerozdělovat. Dovedu si na takovém základě postavený systém představit v celé Evropě. Jak jinak omezit ubíjející jakobínský státní moloch a vzdorovat destruktivní botě globalizace než implozí – renesancí evropských regionů a komunit? Uvidíme, zda nás Moravané překvapí.